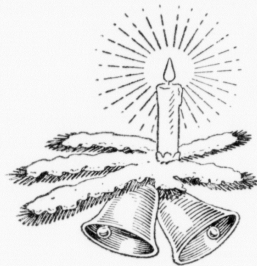


BLAÐIÐ YNSKIR ÖLLUM

EINI GLEÐILIG JÓL



JÓL

Lukas 2. 1—20.

Men það hendi í teimum dögum, at það komu boð frá Augustusi keisara, um at allur heimurin skuldi verða skrifaður í manntal.

(Hetta fyrsta manntalið var, meðan Kvírinus var landshöfvingi í Sýrlandi).

Og öll fóru at verða skrifað, hvor í ættarbygd sína.

Men eisini Jósef fór úr Galíleu, úr bygdinni Nazaret, niðan til Júdeu, til Dávids bygd sum eitru Bethlehem, tí at hann var slektaður av Dávids húsi og ætt.

at verða skrifaður, saman við Mariu, trúlovaðu festarmoy síni, sum var við barn.

Men það hendi, meðan tey vóru har, at tíðin kom, at hon skuldi eiga barn.

Og hon átti son sín, hin fyrstafödda, og hon reivaði hann og legði hann í eina krubbu, tí at ekki var rúm fyri teimum í tilhaldshúsinum.

Og það vóru hirðar har í sama bygðalaginum, sum lógu úti á markini um náttina og goymdu at seyðafylgjum sínum.

Og sí, eingil Harrans stóð hjá teimum, og dýrd Harrans ljómaði nandan um teir, og teir vóru ógviliga óttafullir.

Og eingilin segði við teir: »Óttist ekki; tí sí, eg kunngerit tykkum eini stór gleðið, sum skulu verða fyrri alt fólkið.

Tí at tykkum er í dag ein frælsari föddur, sum er Harrin Kristus í Dávids staði!

Og hetta skulu tit hava til merkis: Tit skulu finna eitt barn reivað og liggjandi í eina krubbu.

Og í somu stund var hjá

einglinum ein fjöld av himmal-skum herskarum, sum lovaðu Guði og sögdu:

»Heiður veri Guði í hægsta himli, og friður á jörð, og í menniskjum góður tokki!»

Og það hendi, tá ið einglarnir vóru farnir frá teimum aftur til himmals, tá sögdu hirðarnir hvor við annan: »Latum okkum nú fara beinan vegin til Bethlehems og vita um hesi tíðindi, sum hend eru og sum Harrin hevur kunngjört okkum.»

Og teir fóru við skundig hagar og funnu bæði Mariu og Jósef og barnið liggjandi í krubbuni.

Og tá ið teir sóu það, sögdu teir frá teimum orðum, sum talað hövdu verið til teirra um hetta barn.

Og öll, ið hoyrdu það, undraðust á það, sum teimum varð sagt av hirðunum.

Men Maria legði sær öll hesi orð í geyma og hugsaði um tey í hjarta sínum.

Og hirðarnir fóru avstað aftur, og teir lovaðu og prisaðu Guði fyrri alt það, sum teir hövdu høyrð og sæð, soleiðis sum það hevði verið sagt við teir.



Vit vóru nakrir unglingar, sum hövdu sett okkum fyrri aftará próvtøkuna sum bygningsskonstrukturar (arkitektar) at gera eina ferð til Italiu fyrri at hyggja at teimum stóru bygningsskonstrukturum, sum har eru reist.

Ferðin fór fram á vári 1962.

Vit finga fakklararar við okkum sum ferðaleiðara. Hann hevur seinastu 27 árinj í minsta lagi gjørt eina ferð árliga til Italiu, so betri ferðaleiðara kundu vit ikki fáa.

Ferðin gekk gjøgnum Týskland við toki. Ein lítlan stoðg gjördu vit í Hamburg, so her vóru stundir at hyggja seg eitt sindur um. Hesin stóri býur, um 2 milj. íbúgvum, sum var so oyddur undir krígunum, er nú so at siga reistur av nýggjum.

Vit kundu tó siggja nakrar leivdir frá krígsárunum.

Fyrsti býur, vit vitjaðu í Italia, var Firenze. Vit komu hagar sunnukvöld, og aftaná at hava fingið nátturða fóru vit ein lítlan túr, men ferðamóðir, sum vit vóru, kom ikki nógv burtur úr fyrsta kvöldið.

Firenze er ein framúrskarandi renesancebýur, so her var nógv at siggja.

Vit byrjaðu við Palazzo Medici. Hetta er ein stór glestriborg, sum varð bygd av familjuni Medici í árunum 1444—60. Ímullum arkitektarnar var hin navnframi Michelangelo. Familjan Medici var ein stór keypmannafamilja,

ARNE SAMUELSEN:

EIN FERÐ Í ITALIU

ið gjörði seg stórliga galdandi. Tað kann verða nevnt, at nakrir av familjunj vóru pávar. Keypmennirnir tá í tíðini skringu ikki sínar pengar, men bygdu stórar glestriborgir fyrri teir, ið hava stór arkitektonisk virði.

Ein onnur borg, vit sóu, var Palazzo Strossi. Hon varð bygd av Filippia Strossi í árunum 1487—1507 í florentinskum renesancestíli. Arkitektur var Benedetto da Maione. Vit sóu eisini Palazzo Pitti, sum er eitt frálíkt dóm um renesansuna. Hon varð bygd umleið 1440. Arkitekturin var Brunelleschi.

Tað mest áhugaverða bygningsskonstruktur var Palazzo Vecchio. Tað varð bygt til ráðhús í árunum 1298—1314 og er ráðhús enn í dag. Tað hevur eitt torn, sum er 99 m høgt. Sognin sigur, at teir plagdu at heingja straffifangar í torninum, so tað kundi vera til ávarðing fyrri onnur.

VIÐ GROV MICHELANGELO'S

Av kirkjum sóu vit Santa Crase, bygd 1295—1443, her hava fleiri arkitektar verið uppi í, men tað varð tó Arnolfo, sum gjörði kirkjuna lidna. Í hesari kirkju liggja Michelangelo og Rossini gravnir. Hin seinna kendur fyrri musikverkin »Barberen í Seville» og »Den tyvagtige skade.»

Sant Lorenzo sóu vit eisini. Hon varð bygd sum gravkapel

til familjuna Medici. Tað eru 2 kapellir. Tað gamla er bygd av Brunaleschi og tað nýggja av Michelangelo.

Dómkirkjuna mega vit ikki gloyma, hon er vist stórsta gotiska kirkja í heiminum. Hon varð byrjað av Arnolfo á 1296, men var ikki liðug fyrr enn 1736. Her hendi fleiri óhapp, hon datt tvær ferðir niður aftur, so tað var ikki lagi, um táverandi arkitektar ikki hövdu so stóran áhuga fyrri at fara í holt við at gera hetta ovurstóra hválvið (kupulin).

Tað varð Brunoleschi sum átók sær hetta stóra arbeiðið. Tað kan verða nevnt, at hvólvið hevur ein diameter uppá 45 m, 2 m størri enn á Peturskirkjun í Rom. Michelangelo brúkti hetta hvólvið sum fyrimynd, tá ið hann gjörði hvólvið á Peturs kirkjuni í Rom.

Ein av dögnum, vit vóru í Firenze var regn, so her nýttu vit høvið til at vitja sovni. Í akademiska savninum finna vit ein hóp av hválvum verkum hjá Michelangelo. Her stendur eisini upprunamyndin av Dávid sum Michelangelo høgdi tá ið hann bert var 27 ára gamal.

Ein túr vóru vit í Fiesole, sum liggur nakað uppi í fjøllum. Her sóu vit útgrevstur av einum Etruskarabý. Her sóu vit eitt fríluftsteatir frá rómverjatiðini og eina baðihólf, sum varð sera áhugaverd. Her var eisini ein frálík samling av myndum (skulpturum), leiðurkrúkkur, urnir, amboð o.a. Býarmúrur sóu vit eisini ein part av.

Eitt kvöldið, vitingu ein lítlan túr, fóru vit inn í eina kirkju. Tá var stór hámessar har sum teir hildu fyrri einum manni, sum var halgaður fyrri 500 árum síðani. Hetta var sera hátíðarligt, hvor lutakandi hevði kerti í hondini, og so sungu tey so vakurt. Eg haldi at italiubúgar hava eina so reina rodd.

HIN ÆVIGI STAÐURIN

Vit komu síðan til Rom, har vóru vit í 9 dagar. Býurin varð teim nógvu kulturskattu- (Framhald á 4. síðu)

